deVolkskrant
Voorpagina 5 december 2009:

BIDBOOK voor een NIEUW CANNABIS BELEID

POLITIEK PLATFORM 2010

Vereniging voor Opheffing van het Cannabisverbod

Burgemeester Cohen tot kabinet:

'Wereld is rijp voor Nederlands drugsbeleid'

- Brief Cohen: eerst aanvoer goed regelen.
- Veranderde houding VS voedt de hoop op succes.
- 'Drugstoeristen bij grens anders dan in Amsterdam.'

Van onze verslaggever
Jaap Stam

AMSTERDAM Burgemeester Cohen van Amsterdam maant het kabinet het Nederlands drugsbeleid actiever uit te dragen. 'Het internationale politieke getij oogt gunstig voor het Nederlands beleid. President Obama heeft verklaard dat hij het drugsbeleid zal stoelen op zakelijke, niet ideologische basis.' Cohen schrijft dat in een brief aan minister Ter Horst van Binnenlandse Zaken.

Als het kabinet het toezicht op de bevoorrading van coffeeshops, en de productie en verkoop van andere drugs goed regelt, zal het bij de Amerikaanse president een willig oor vinden voor het Nederlands gedoogbeleid, verwacht de Amsterdamse burgemeester.

Cohen put hoop uit het feit dat medische verstrekking van cannabis in de VS niet meer federaal wordt bestreden. 'Mede door de andere wind in de VS, gaan in Latijns-Amerika steeds meer landen over tot decriminalisatie van gebruikers.'

Voorwaarde is dat de invloed van de georganiseerde criminaliteit op de hennepteelt en de aanvoer naar coffeeshops wordt aangepakt, vindt Cohen. Doordat de verkoop van softdrugs wel is toegestaan, maar de levering aan coffeeshops illegaal is, zijn het vooral criminele bendes die coffeeshops van wiet voorzien. Door de overheid gecontroleerde wietkwekerijen kunnen de georganiseerde misdaad de wind uit de zeilen nemen.

Of de hartekreet van Cohen gehoor zal vinden in Den Haag, is de vraag. Als het aan de ChristenUnie ligt, wordt het gedoogbeleid juist afgebouwd. CDA-fractievoorzitter Pieter van Geel stelde niet lang geleden voor alle coffeeshops te sluiten. De PvdA reageerde toen furieus.

In de brief uit Cohen zijn zorgen over het nieuwe drugsbeleid dat het kabinet voor ogen staat. Dat houdt onvoldoende rekening met Amsterdam, vindt hij. Vooral de besloten coffeeshop, gericht op de lokale markt, aan de rand van de stad en alleen toegankelijk met pasjes, is onwerkbaar voor Amsterdam.

Volgens Cohen is de keuze hiervoor ingegeven door de overlast van drugstoeristen in de grensstreek. 'Toeristen in Amsterdam zijn hier vaak voor meerdere dagen, waarbij ze, naast vele andere activiteiten, soms ook een coffeeshop bezoeken.' Amsterdam trekt jaarlijks vier miljoen toeristen, van wie een kwart een kwart een coffeeshop zou bezoeken.

Cohen betwijfelt ook de effectiviteit van het verbod op coffeeshops op minder dan 250 meter loopafstand van een school. Jongeren onder de 18 jaar mogen sowieso geen coffeeshops bezoeken. De politie controleert hier streng op, schrijft Cohen.

Tussen 2006 en 2008 is in Amsterdam acht keer een minderjarige aangetroffen in een coffeeshop. Afgezet tegen het aantal coffeeshops (226) kun je niet spreken van een groot probleem, vindt Cohen. Niettemin kondigt hij aan binnenkort met 'alternatieve drempelverhogende maatregelen' te komen om het drugsgebruik onder jongeren te ontmoedigen.

ADVERTENTIES

Inhoudsopgave:

01: Burgemeester Cohen tot kabinet: 'Wereld rijp voor Nederlands drugsbeleid'
(de Volkskrant, 5 december 2009)

02: Inhoudsopgave

03: Partijstandpunten over cannabisbeleid: GroenLinks, SP, D66, PvdA

04: Cannabis: waar staat de VVD?

05: Ranking van drugs: een vergelijking van de schadelijkheid van drugs (RIVM, 2009)

06/8: Vervolging drugsgebruik volslagen irrationeel (De Politie, januari-februari 2009)

09: Uw argumenten voor regulering

10/11: Achttien negatieve effecten van het cannabisverbod

12: Wie wij zijn en wat wij willen / contact

Partijstandpunten over cannabisbeleid:

GroenLinks: ***Echte keuzes voor de toekomst***

Pagina 25: Meer blauw op straat lukt alleen als we agenten verlossen van papieren rompslomp. En van de zinloze strijd tegen softdrugs. GroenLinks wil van wietteelt en coffeeshops een gewone bedrijfstak maken, met vergunningen en wietaccijnzen. Politie en justitie kunnen zich dan richten op winkeldiefstal, straatroof, inbraken en huiselijk geweld.

Pagina 27: programmapunt 38:
Softdrugs worden gelegaliseerd, de verstrekking van harddrugs gereguleerd.

Jesse Klaver, Cannabis Tribunaal 2010: "Volgens mij hoeven we niet te ontkennen dat er gevaren kleven aan softdrugs, maar die kleven ook en in veel grotere mate aan alcohol. En daar doen we veel minder moeilijk over. Iedereen kan een pilsje bestellen. Ik denk dat een verstandig softdrugsbeleid daarom de boventoon moet voeren, niet het moreel verwerpen van het gebruik. Daarom is GroenLinks ook voor legalisering."

SP: ***Een beter Nederland voor minder geld***

Pagina 24: De verkoop en teelt van *softdrugs* voor de Nederlandse markt wordt gelegaliseerd, om overlast en criminaliteit tegen te gaan. En de controle op de kwaliteit te verbeteren. Verkoop en productie van harddrugs blijven strafbaar.

Michiel van Nispen, Cannabis Tribunaal 2010: "Het verbod op cannabis moet worden opgeheven en wat de SP betreft zo snel mogelijk na 9 juni."

D66: ***Anders ja***

Pagina 69: D66 gaat zich internationaal verband inzetten voor verschuiving van de focus op criminalisering van drugs naar een focus op beperking van gezondheidsschade als gevolg van drugsgebruik. (…) Het beperken van gezondheidsschade, zeker bij jongeren, vindt D66 belangrijker dan de strafrechtelijke kant.

Pagina 71-72: D66 wil dat de teelt van cannabis wordt gereguleerd, zodat teelt en verkoop worden geregeld via een gesloten keten, waaruit criminelen worden geweerd. Het grootste probleem van het Nederlandse sofdrugsbeleid vormen de illegale dealers die aan minderjarigen verkopen en ook harddrugs verkopen. Door teelt en verkoop verder te reguleren kan de kwaliteit van de cannabis worden verbeterd en de hoogte van de hoeveelheid THC in de cannabis worden gereguleerd. Tevens levert het reguleren een besparing en belastinginkomsten op.

Boris van der Ham, Cannabis Tribunaal 2010: "We moeten cannabis altijd bezien in de bedding van andere drugs. De grootste, gevaarlijkste drug die we in Nederland hebben is nog altijd alcohol. Dat gaan we niet verbieden, maar wel reguleren. Dat doen we al jaren, maar dat mag op een aantal punten zelfs strenger."

PvdA: ***Iedereen telt mee / de kracht van Nederland***

Pagina 57: Het gedoogbeleid aan de achterdeur van de coffeeshop veroorzaakt overlast in buurten. Het leidt tot illegale thuisteelt en trekt georganiseerde criminaliteit aan. Daar kunnen we vanaf als we de teelt strikt reguleren en de coffeeshops behandelen als een normaal horecabedrijf. Strikte handhaving van de shops en voorlichting aan jongeren over softdrugs blijft nodig. Met de justitiële capaciteit die hierdoor vrijvalt kan het aantal buurtagenten verder omhoog. Regionale experimenten met gereguleerde teelt zijn een zinvolle eerste stap.

Cannabis: waar staat de VVD?

Verkiezingsprogramma: ***Orde op zaken***
Pagina 33: Het onderscheid tussen hard- en softdrugs vervaagt. Ook softdrugs kunnen voor jongeren tot verslavingsproblemen of geestesziekten leiden. Daarnaast veroorzaken coffeeshops soms veel hinder en overlast voor omwonenden. De VVD wil overlastgevende coffeeshops onmiddellijk sluiten. Buitenlandse gebruikers worden aangetrokken door het Nederlandse drugsbeleid. Een legitimatiesysteem dat de verkoop van softdrugs aan buitenlanders aan banden legt, moet de aantrekkingskracht terugdringen en een einde maken aan de overlast die het drugstourisme veroorzaakt. De VVD wil bovendien geen coffeeshops meer in woonwijken of dichtbij scholen, waarbij rekening gehouden wordt met de grootstedelijke context.

Fred Teeven, drugswoordvoerder VVD op de VVD-website:
De VVD is (nog) niet voor een totaalverbod op het gebruik van softdrugs. Gezien de zware georganiseerde criminaliteit die hiermee samenhangt moet grootschalige teelt en invoer van softdrugs echter wel keihard worden aangepakt. (…) De VVD wil overlastgevende coffeeshops onmiddellijk sluiten. Buitenlandse gebruikers worden aangetrokken door het Nederlandse drugsbeleid. Een lidmaatschapssysteem bij coffeeshops moet deze aantrekkelijkheid terugdringen en een einde maken aan de overlast dat het drugstoerisme veroorzaakt. De VVD wil bovendien geen coffeeshops meer in woonwijken of dichtbij scholen.

Fred Teeven, Cannabis Tribunaal 2010:
De VVD voelt niks voor legalisatie van softdrugs, daar willen we absoluut niet aan beginnen. Maar we onderkennen natuurlijk wel dat je iets wat in 25 jaar is gegroeid, niet in een jaar of in vijf jaar kunt oplossen. Vandaar dat we in ons verkiezingsprogramma hebben opgeschreven dat wij het heel belangrijk vinden dat die buitenlandse markt wordt afgeknepen. Dat we dan een binnenlandse markt van gebruikers overhouden en daar moeten we verstandig mee omgaan. (…) Coffeeshops zouden wat ons betreft besloten clubs moeten worden, waar je lid van kunt worden. Dus niet waar je op basis van het nationaliteitsbeginsel toegang tot hebt, maar waar je lid van kunt worden als je in een bepaalde provincie, stad of streek woont. En je koopt je softdrugs daar dan ook met een bankpasje, niet contant. (…) Wij gaan dan ook controleren wat de samenstelling is van die softdrugs.

Frits Bolkestein, NRC/Handelsblad 18 mei 2010:
Het verbod op drugs kost miljarden: het leidt tot misdaad en is slecht voor de volksgezondheid. Hef het op. (...) Al ruim veertig jaar zijn drugs verboden. Maar het gebruik is groter dan ooit en niets wijst er op dat het verbod werkt. Wél staat als een paal boven water dat het verbod schade veroorzaakt. De ongehoorde omvang daarvan dringt echter nauwelijks tot de publieke opinie door. (...) Deze – ook letterlijk – ongehoorde feiten zijn de grote afwezige in het drugsdebat. En, even verbijsterend, in het debat over veiligheid. Iedereen die zich zorgen maakt over veiligheid zou zich moeten afvragen of er geen alternatief is voor het drugsverbod. Het verbazingwekkende is echter dat juist *crimefighters* verbeten vasthouden aan het verbod. Beseffen zij niet dat ze zich tot steunpilaren van de drugsmaffia maken?
Kan het beter? Zeker, en dat is bewezen. Het dertigjarige experiment met de verkoop van cannabis via coffeeshops is uniek. Regulering van deze drug heeft niet geleid tot meer gebruik, noch van cannabis noch van andere drugs. Gebruik en verslaving van soft- en harddrugs liggen in Nederland op of onder het Europese gemiddelde. Heel wat lager dan in meer repressieve landen als Frankrijk, Engeland en de VS. Ook hebben de coffeeshops bereikt dat honderdduizenden cannabisconsumenten geen strafblad hebben gekregen, geen intrekking van hun rijbewijs of erger, zoals elders.
Het verbod blijkt dus niet nódig. We kunnen deze uitzonderlijke maatregel om burgers tegen zichzelf te beschermen afschaffen. Regulering wérkt.

Ranking van drugs

Een vergelijking van de schadelijkheid van drugs

RIVM rapport 340001001/2009
J.G.C. van Amsterdam, A. Opperhuizen, M.W.J. Koeter, L.A.G.J.M. van Aerts en W. van den Brink
www.rivm.nl/bibliotheek/rapporten/340001001.html

01	Crack	(5,04)
02	Heroïne	(4,83)
03	Alcohol	(4,52)
04	Tabak	(4,47)
05	Cocaïne	(3,99)
06	Methamfetamine	(3,73)
07	Methadon	(3,62)
08	Amfetamine	(3,48)
09	GHB	(2,85)
10	Benzodiazepines	(2,69)
11	**Cannabis**	**(2,45)**
12	Buprenorphine	(2,31)
13	Ecstacy	(2,09)
14	Ketamine	(1,89)
15	Methylfenidaat	(1,54)
16	Anabole steroïden	(1,45)
17	Khat	(1,18)
18	LSD	(1,11)
19	Paddo's	(0,71)

Rapport in het kort:

"Alcohol en tabak scoren hoog op de schaal van schadelijkheid voor de volksgezondheid en zijn daarmee relatief schadelijker dan veel andere soorten drugs. Dit blijkt uit een nieuwe risico-evaluatie van het RIVM, waarin 19 genotmiddelen zijn gerangschikt naar hun schadelijke karakter. Heroine en crack blijken samen met alcohol en tabak relatief het meest schadelijk te zijn. Paddo's, LSD en khat scoren relatief laag op deze lijst. Het gebruik van cannabis en ecstasy valt in deze rangschikking op individueel niveau in de middencategorie, maar scoren vanwege de omvang van het gebruik hoger als je naar de schadelijkheid voor de gehele bevolking kijkt.

De rangschikking is bepaald op basis van de driedeling: hoe giftig is het middel (op korte en lange termijn), hoe verslavend is het, en wat is de maatschappelijke schade. Voorbeelden van de laatste factor zijn agressie, verkeersonveiligheid, arbeidsverzuim en zijn zowel op individueel niveau gemeten als op het niveau van de samenleving in zijn geheel. Bezien vanuit de gehele samenleving stijgt de schadelijkheid van deze middelen als ze veel worden gebruikt. De maatschappelijke schade gaat dan zwaarder wegen.

De evaluatie is uitgevoerd door een panel van 19 experts, die de schadelijkheid beoordeelden op basis van hun eigen wetenschappelijke expertise en de beschikbare literatuur over de middelen. Deze onderzoekswijze is in Nederland voor het eerst op drugs en genotsmiddelen toegepast; internationaal gezien was het de tweede keer. De bevindingen van deze onderzoeken komen overeen. Dit RIVM-onderzoek is uitgevoerd in opdracht van het ministerie van VWS. Mede aan de hand van deze beoordeling kan het huidige Nederlandse drugsbeleid op een rationele wijze worden geëvalueerd."

TEKST EN FOTO **HANS VAN DUIJN**

Vervolging drugsgebruik volslagen irrationeel

Ter gelegenheid van zijn tienjarig bestaan als informatiecentrum voor recreatief softdrugsgebruik organiseerde het Amsterdamse Cannabis College eind vorig jaar een aantal bijzondere evenementen. Onder andere op 24 en 25 november een War On Drugs-filmfestival met als eregast Frank Serpico, de oud-politieman die eind jaren zestig/begin jaren zeventig met gevaar voor eigen leven in verweer kwam tegen de corruptie binnen het politiekorps van New York. De opener van het festival was dan ook de speelfilm die daarover gemaakt is, met Al Pacino in de hoofdrol. Een week later vond in het Haagse Perscentrum Nieuwspoort een tweedaags Cannabis Tribunaal plaats. Centrale vraag: 'Waar moet het heen met het Nederlandse cannabisbeleid, na ruim dertig jaar gedogen?' Oud-bondsvoorzitter Hans van Duijn bezocht beide evenementen en beschrijft in onderstaand artikel de reden van zijn aanwezigheid en zijn ervaringen.

Welk gevoel bleef er achter na het zien van de films op het War On Drugs-filmfestival en de tussendoor gevoerde gesprekken over het Amerikaanse drugsbeleid, onder andere met Frank Serpico? Dat ze daar helemaal gek zijn geworden, ten prooi aan een soort fundamentalistische achtervolgingswaanzin. De drugsbestrijding is in Amerika een hele industrie geworden, waarbij de beurs een rol is gaan spelen. Er moeten continu meer arrestaties en veroordelingen plaatsvinden om de kassa's te laten rinkelen en de aandeelhouders van geprivatiseerde gevangenissen een jaarlijks rendement van meer dan 20 procent te bezorgen. Ze bouwen in de States ook meer gevangenissen dan universiteiten of hogescholen.

Van de 2,2 miljoen mensen in de Amerikaanse gevangenissen zijn er 1,7 miljoen zwart. Dat zijn er aanzienlijk meer dan er ooit tijdens de apartheid in Zuid-Afrika in de nor zaten. De meesten zitten een straf uit voor drugshandel of drugsgebruik. Ben je daarop betrapt maar is je huidskleur blank, dan kun je het geluk hebben niet in een cel maar in een 'programma' terecht te komen.

> Van de 2,2 miljoen mensen in de Amerikaanse gevangenissen zijn er 1,7 miljoen zwart.

Informanten

De DEA (Drug Enforcement Agency) en FBI (Federal Bureau of Investigation) hebben in hun strijd tegen alle drugs inmiddels meer dan 100.000 informanten, van scholieren tot criminelen. Scholieren wordt geleerd hoe cannabis ruikt. Daarna wordt ze op het hart gedrukt op school hun neus goed te gebruiken en indien nodig briefjes achter te laten met het veelzeggende opschrift DARE (Drug Abuse Resistance Education). Een jong meisje was zo eerlijk om op te schrijven dat ze de geur thuis ook wel eens had geroken. Haar vader (een hoge ambtenaar) en haar moeder (een advocaat) gingen op basis van dat briefje voor jaren achter de tralies.

Veroordeelden worden van harte uitgenodigd om tegen strafvermindering anderen erbij te lappen. Of dat terecht is of niet doet er verder niet toe; het aantal veroordelingen telt. De crimineel neemt ook een risico, want vaak wordt achteraf de toezegging van strafvermindering gewoon weer ingetrokken. Op die manier snijdt het mes aan twee kanten.

lees verder op pagina 28 →

← vervolg van pagina 26

Geen vooruitgang

Cannabis roken kost je in Amerika enkele jaren cel en toch kent dat land naar verhouding meer cannabisgebruikers dan Nederland. Voor verkrachters heeft de politie geen tijd en is in de gevangenis ook geen ruimte. De strijd tegen drugs gaat vóór, al geeft men inmiddels ruiterlijk toe dat er de afgelopen veertig jaar geen vooruitgang is geboekt. Er wordt niet minder gehandeld en er wordt niet minder gebruikt! De waanzinnige voorbeelden zijn eindeloos.

> Voor verkrachters heeft de politie geen tijd en is in de gevangenis ook geen ruimte.

LEAP

Gelukkig zijn er in Amerika ook organisaties die zich tegen het verval van de rechtsstaat keren, zoals LEAP – Law Enforcement Against Prohibition. LEAP werd in 2002 opgericht door een aantal oud-politieambtenaren met een lange staat van dienst in de narcoticabestrijding. Inmiddels heeft zij meer dan 10.000 leden in meer dan 90 landen. Niet alleen politiemensen, maar ook rechters, officieren van justitie en wetenschappers. LEAP streeft naar het legaliseren van drugsgebruik, aangezien het huidige beleid niet werkt en de sociale structuur van Amerika ernstig aantast. Legalisering maakt de handel in drugs oninteressant voor criminele organisaties en leidt daardoor tot een beter leefklimaat voor de bevolking. Tegelijkertijd moet de overheid de productie en de handel van drugs gaan reguleren om uitwassen tegen te gaan en zorgen voor goede voorlichting, onder andere op scholen. (Amerikaanse dienders zijn meestal 'stiekem' lid van LEAP, om te voorkomen dat ze door hun werkgever worden afgerekend op dit soort ideeën.)

LessCrime.nl

In september 2006 publiceerde de NPB in zijn bondsblad een eigen interview met een vooraanstaand lid van LEAP, voormalig chief of police Jerry Cameron. Hij was de eerste die polste of ik er niets voor voelde om één van de woordvoerders van LEAP in Europa te worden. Niet lang nadat ik in mei vorig jaar afscheid had genomen van de NPB en met pensioen was gegaan, werd mij vanuit Amerika opnieuw gevraagd zitting te nemen in de 'advisory board' van LEAP. Ik was inmiddels op eigen houtje al begonnen met een initiatief om in Nederland de geesten rijp te maken voor een ander drugsbeleid, met name door het lanceren van de website www.lesscrime.nl. Omdat ik de analyse en de doelstellingen van LEAP volledig onderschrijf, ben ik uiteindelijk op hun verzoek ingegaan. De afgelopen maanden heb ik dan ook al diverse keren namens LEAP het woord gevoerd tijdens openbare discussies over het drugsbeleid in Nederland en Amerika.

Zo was ik op dinsdag 2 december aanwezig tijdens het Cannabis Tribunaal om daar (op uitnodiging van het Cannabis College) namens LEAP het slotdebat te voeren met het CDA-Kamerlid mevrouw Joldersma, de woordvoerder van de CDA-fractie op drugsgebied en voorstander van een harder vervolgingsbeleid. Het debat zou worden geleid door Frans Weisglas, oud-voorzitter van de Tweede Kamer. Een 'rechtbank' van drie juristen, voorgezeten door dr. Hendrik Kaptein, rechtsfilosoof aan de universiteit van Leiden en specialist in de argumentatieleer, zou een oordeel uitspreken over de standpunten en gebruikte argumenten.

Werk aan de winkel voor de politie

Mevrouw Joldersma ging van start met de melding dat we het tijdens het debat niet met elkaar eens zouden worden. Blijkbaar was ze niet van plan zich van mijn argumenten iets aan te trekken, hoe goed die ook zouden zijn. Ze stelde dat cannabis geen 'normale' drug is en om die reden niet kan worden toegestaan. Waarom cannabis geen 'normale' drug is kon ze niet uitleggen. De koffieshops moesten volgens haar ook dicht in verband met ons imago in het buitenland en omdat de bevoorrading via het criminele circuit loopt. Dat laatste komt doordat de productie en de levering van de overheid/politiek niet legaal

Op de LessCrime-website is onder andere te lezen hoe de Nederlandse politieke partijen volgens Hans van Duijn scoren op zijn Struisvogelschaal.

mogen plaatsvinden, maar dat vertelde ze er niet bij. Mevrouw Joldersma zei te begrijpen dat het sluiten van de koffieshops honderdduizenden gebruikers ertoe zou dwingen illegaal cannabis te gaan kopen. Ze vond dat de politie vervolgens alles op alles moest zetten om die handel de kop in te drukken. Op de tegenwerping dat in het buitenland bewezen is dat een dergelijke constructie niet werkt, wilde ze niet ingaan.

Individuele vrijheid

In mijn betoog stelde ik om te beginnen de vraag of een verbod op cannabis (of drugs in het algemeen) gerechtvaardigd is. Volgens mij is in een seculiere rechtsstaat – en dat is Nederland – de vrijheid van het individu een grondrecht. Daartoe behoren bijvoorbeeld het recht om te denken, te lezen, te praten, te schrijven, te eten, te drinken, te spuiten, te roken en te sterven. In een rechtsstaat geldt een grondrecht zolang een ander er niet onredelijk door wordt getroffen of er rechtstreeks schade van ondervindt. Om die reden is het verbod op cannabis onterecht en zou het moeten verdwijnen. Dat er vervolgens regels worden gesteld om uitwassen en het gebruik door jongeren te voorkomen (zoals ook gebeurd is voor alcohol en tabak) is alleszins acceptabel.

Verbod niet te handhaven

Vervolgens stelde ik de effectiviteit van een verbod op cannabis aan de orde. Kun je een verbod volhouden dat al veertig jaar lang aantoonbaar geen effect sorteert, maar wel een hoop nadeel teweeg brengt voor met name degenen die niet gebruiken? De productie en handel van drugs zijn verboden, maar we weten allemaal dat zaken of diensten hoe dan ook te koop zullen worden aangeboden als mensen bereid zijn er voldoende voor te betalen. Linksom of rechtsom. Legaal of illegaal. In Nederland is het geregistreerde drugsgebruik lager dan in landen met een sterk repressief drugsbeleid. Dat is een aanwijzing dat het gedoogbeleid (het wordt getolereerd dat gebruikers hun eigen cannabis kopen en eventueel roken in een koffieshop) gunstige effecten sorteert. Het is vooral geen reden om de koffieshops te sluiten, maar juist om de aanvoer netjes te regelen (productie en handel legaliseren en reguleren).

Veel extra misdaad

Mijn derde invalshoek was de maatschappelijke ellende die uit een verbod voortvloeit, in de vorm van heel veel criminaliteit. Bendes die elkaar op straat bestrijden, afrekeningen, moord en doodslag, berovingen, diefstal, corruptie, heling, witwaspraktijken en ga zo maar door. De helft van alle misdaad heeft een relatie met de drugshandel. Dat mag je de bevolking niet aandoen en al helemaal niet als de handhaving niet effectief is gebleken en de rechtmatigheid van een verbod betwijfeld kan worden. Volledigheidhalve meldde ik nog even dat 59 van de 150 Tweede-Kamerleden naar een volledig verbod van cannabis streven (CDA, CU, SGP, PVV en Verdonk). De overige partijen hebben dus een ruime meerheid en zouden daar iets mee moeten doen.

Tijdens het debat vergeleek mevrouw Joldersma het gebruiken van drugs met te hard rijden. De regels op dat gebied worden toch ook niet aangepast omdat veel mensen de maximumsnelheid geregeld aan hun laars lappen? Een onzinnige vergelijking natuurlijk, aangezien het reguleren van de rijsnelheid vooral bedoeld is om de veiligheid van anderen te bevorderen. Een verbod op cannabis is niet gericht op de veiligheid van anderen, maar uitsluitend op de gebruiker zelf. En als je niet hypocriet wilt overkomen, moeten dan ook alcohol en tabak niet verboden worden? Een dergelijke maatregel zal nooit worden aanvaard, dat staat buiten kijf. En aan nog meer criminaliteit heeft niemand behoefte. Reden dus om de bevolking een dienst te bewijzen en het verbod op de productie en handel in cannabis te beëindigen en te gaan reguleren.

De rechters waren eensgezind in hun oordeel. De argumenten van mevrouw Joldersma waren geen van alle rationeel en moesten om die reden in een rechtsstaat worden afgewezen. De door mij aangevoerde argumenten waren deugdelijk en goed onderbouwd te noemen, met uitzondering van de zogenaamde verspilling van meer dan 1,5 miljard belastinggeld aan de niet-effectieve bestrijding van drugs. Dat was misschien wel waar, maar geen zelfstandig argument. ■

> In Nederland is het geregistreerde drugsgebruik lager dan in landen met een sterk repressief drugsbeleid.

! Meer weten over LEAP? Surf naar www.leap.cc. Degenen die de beweging voor het legaliseren van drugsgebruik moreel willen steunen maar dichter bij huis willen blijven, kunnen ook terecht op www.lesscrime.nl, de website van Hans van Duijn. Zowel bij LEAP als bij LessCrime kun je je helemaal gratis aansluiten en desgewenst kan dat ook 'stiekem' als je problemen met je werkgever wilt voorkomen.

→ www.leap.cc
→ www.lesscrime.nl

Uw argumenten voor regulering:

5 %
Ondanks de eenvoudige verkrijgbaarheid van cannabis telt ons land vergeleken met het Europese gemiddelde minder gebruikers. De prevalentie van recent (laatste jaar) gebruik in Europa is zeven procent, in Nederland is die vijf procent. Bron: Coördinatiepunt Assessment en Monitoring nieuwe drugs (CAM): *Risicoschatting cannabis 2008*.

11
In de 'ranking van drugs' van het RIVM (Rijksinstituut voor Milieu en Volksgezondheid) staat cannabis op de elfde plaats. Alcohol staat op de derde plaats, tabak op de vierde tussen erkende harddrugs als heroïne (2) en coacïne (5). Alleen in ons land eist alcohol jaarlijks duizenden dodelijke slachtoffers en hetzelfde geldt vor tabak. Het aantal dodelijke slachtoffers van cannabis is wereldwijd en sinds het begin der tijden 0.

40 %
De jacht op cannabis legt een enorm beslag op politie en justitie. Illustratief is een uitspraak van korpschef Frans Heeres van de politie Midden en Westbrabant (*BN/De Stem* 6 augustus 2009): "40 procent van ons opsporingsapparaat wordt ingezet tegen de hennepcriminaliteit. Hennep is onze grootste zorg." In 2009 deden 1,2 miljoen mensen aangifte bij de politie. Van de half miljoen zaken die aanleiding gaven om door te rechercheren, werden er slechts 350.000 in onderzoek genomen. De resterende **150.000** zaken bleven liggen door capaciteitstekort. Er staan ook gewelds- en zedendelicten op deze lijst. (Bron: *NOS Nieuws* 2 juni 2010)

420 miljoen
Decriminalisering van cannabis zou veel belastinggeld besparen. De Brede Heroverwegings-werkgroep Veiligheid en Terrorisme becijferde dat regulering jaarlijks 420 miljoen euro op kan brengen: 160 miljoen die nu toe te rekenen is aan de aanpak van softdrugs criminaliteit en 260 miljoen aan extra belasting. Volgens deskundigen is deze schatting aan de lage kant.

15,1%
In tegenstelling tot wat veel mensen denken, daalt het THC-percentage in Nederwiet al sinds 2004. Toen piekte dat percentage op 20,4, nu ligt het op 15,1. Bron: Trimbos Instituut: *THC-concentraties in wiet, nederwiet en hasj in Nederlandse coffeeshops* (2008-2009).

60
In cannabis zijn ruim zestig verschillende cannabinoïden aangetoond; hun onderlinge samenhang bepaalt het effect. Dat een hoog THC-percentage van cannabis een 'harddrug' maakt is een fabeltje. Bron: Trimbos Instituut: *THC-concentraties in wiet, nederwiet en hasj in Nederlandse coffeeshops (2008-2009)*.

363.000
Het aantal 'actuele cannabisgebruikers' in Nederland wordt geschat op 363.000. Het aantal actuele gebruikers van alcohol is 8,5 miljoen, van tabak 3,7 miljoen. Bron: CAM: *Risicoschatting cannabis 2008*.

702
Volgens de meest recente cijfers (2007) telt ons land 702 coffeeshops. Tien jaar eerder waren dat er nog 1179. Het aantal legale verkooppunten van alcohol wordt geschat op 70.000, het aantal gedoogde drankketen steeg vorig jaar tot 3500.

Achttien negatieve effecten van het cannabisverbod:

1.
Het verbod op cannabis leidt ertoe dat er naast de coffeeshops en de teelt voor eigen gebruik ook een illegale markt in cannabis bestaat, waar geen controle op mogelijk is, die leidt tot criminaliteit, onveilige en overlastgevende situaties, en waar minderjarigen gemakkelijk toegang tot hebben.

2.
Het verbod op cannabis maakt grootschalige teelt en export tot een lucratieve inkomstenbron voor criminele organisaties, die deze inkomsten vervolgens kunnen gebruiken voor andere criminele activiteiten of via witwasoperaties de legale economie kunnen verstoren.

3.
Het verbod op cannabis werkt crimineel en asociaal gedrag in de hand: regels inzake veiligheid en zekerheid worden gemakkelijk en ongestraft overtreden, conflicten worden doorgaans gewelddadig opgelost.

4.
Het verbod op cannabis leidt tot een verhoogde prijs, omdat de illegale markt (producent) een risico loopt en dit doorrekent in de prijs.

5.
Het verbod leidt tot de toestroom van toeristen naar coffeeshops in de grensstreek en het opereren van “drugsrunners”. Eenvoudige oplossingen voor dit probleem, zoals de aanleg van een zgn. wietboulevard met legale aanvoer worden tegengehouden door het verbod op cannabis.

6.
Het verbod op cannabis legt een enorme werkdruk op de middelen van het justitie- en politieapparaat, die deze niet voor andere, belangrijkere doelen kan inzetten. Sommige van de gebruikte middelen beperken de persoonlijke vrijheid van de burger en staan op gespannen voet met de rechtsstaat.

7.
De kosten van de handhaving van het verbod op cannabis worden niet gerechtvaardigd door de resultaten. Ook al komt de doelstelling van dit verbod (een wezenlijke vermindering van vraag en aanbod) geen stap dichterbij, het verbod zelf wordt nooit ter discussie gesteld.

8.
Het verbod op cannabis berokkent schade aan de geloofwaardigheid van de overheid, aangezien het gebruik ervan reeds in de samenleving is ingeburgerd.

9.
Het (wereldwijde) verbod op cannabis is een van de steunpilaren van de door de VS gedomineerde “War on Drugs”, die wereldwijd leidt tot omvangrijke schendingen van de mensenrechten en schade toebrengt aan het milieu en de bestaanszekerheid van de bevolking van producerende landen.

10.
Het verbod op cannabis belemmert de ontwikkeling van de industriële toepassingen van de hennepplant, die een belangrijke bijdrage kan leveren aan een duurzame toekomst.

11.
Het verbod op cannabis maakt het onmogelijk om een gestandaardiseerde controle uit te voeren op het product. Zodoende kunnen nauwelijks eisen aan het product worden gesteld, in verband met kwaliteit, gezondheid of informatievoorziening over de bestanddelen en werking van het product.

12.
Het verbod leidt tot ongewenste praktijken in de teelt en verwerking die de kwaliteit van het product -en daarmee de gezondheid van de consument- kunnen aantasten.

13.
Het verbod criminaliseert de cannabisconsument (ruim een miljoen Nederlanders), met negatieve sociale gevolgen voor de personen in kwestie, hun relaties en hun familie, werk- en woonomgeving.

14.
Het verbod op cannabis is een beperking van het recht op vrije meningsuiting. Het verbod legitimeert informatie over de vermeende slechtheid van cannabis die niet serieus op haar waarheidsgehalte en betrouwbaarheid kan worden getoetst, en die als rechtvaardiging dient voor een of andere vorm van actieve handhaving van het cannabisverbod.

15.
Het verbod op cannabis schendt het recht van eenieder om over zijn of haar eigen lichaam te beslissen.

16.
Het verbod op cannabis schendt het recht van eenieder om over een medicijn te beschikken dat nodig is om zijn/haar gezondheid en welzijn te behouden of te bevorderen.

17.
Het verbod op cannabis schrikt artsen af om het middel voor te schrijven aan patiënten die baat kunnen hebben bij de werking van cannabis, en vertraagt het proces van erkenning van diens medicinale werking in de behandeling van meerdere aandoeningen zoals HIV/AIDS, MS, kanker en chronische pijnen.

18.
Het verbod op cannabis ontneemt de overheid de mogelijkheid om accijnzen of belasting te heffen op het product.

Wie wij zijn en wat wij willen:

Het Politiek Platform 2010 is een werkgroep binnen de Vereniging voor Opheffing van het Cannabisverbod. De VOC is ervan overtuigd dat het wereldwijde cannabisverbod een historische vergissing is, die geen problemen oplost, maar die slechts versterkt of zelfs veroorzaakt.

Ons doel is de wenselijkheid van opheffing van het cannabisverbod onder de aandacht te brengen van de Nederlandse bevolking, de media en politici. Belangrijke middelen zijn de VOC-site, het Cannabis Tribunaal en Cannabis Bevrijdingsdag. Daarnaast voert de VOC een permanente lobby richting media en politiek, met ingezonden brieven, opiniestukken, persberichten en bliksemacties.

Het cannabisbeleid dient een vrije kwestie te zijn:

Tijdens het slotdebat van het tweede Cannabis Tribunaal, op 3 mei 2010, is aan alle deelnemende politici gevraagd of zij vinden dat het cannabisbeleid een vrije kwestie moet zijn na 9 juni of dat dit onderwerp moet worden dichtgetimmerd in een regeerakkoord. De antwoorden:

Jesse Klaver (GroenLinks): "Wij staan voor een dualistische politiek, wij zullen er voor zorgen dat dit in de Kamer wordt besproken als wij in de regering zitten."

Michiel van Nispen (SP): "De SP is geen voorstander van dichtgetimmerde regeerakkoorden en dit lijkt me nou typisch een onderwerp wat daar buiten mag blijven."

Boris van der Ham (D66): "Ik hoop, dat was ook de vraag van de voorzitter, dat een volgend kabinet die specifieke houding, dat specifieke beleid per drug, ook als uitgangspunt neemt voor het beleid voor een volgend kabinet."

Fred Teeven (VVD): "Op zich verzet niets zich er tegen dat het aan de vrije krachten wordt over gelaten, maar ik denk dat het voor dit onderwerp, als we iets verder willen komen, niet verkeerd hoeft te zijn, welke kant je ook opgaat, dat je serieuze afspraken maakt met de partijen die na 9 juni gaan regeren."

Meer informatie en contact:

Voor meer informatie verwijzen wij u naar de website van de VOC: www.voc-nederland.org
U kunt ook persoonlijk contact opnemen met de woordvoerders van het Politiek Platform 2010:

Freek Polak:	**Tel: 020-6624024 / 0630-182408**	**Mail: fpolak@planet.nl**
Hans van Duijn:	**Tel: 0172-422525 / 0651-876090**	**Mail: duinpannetje@gmail.com**